

Չախտոդ օրերը կուզան ու կերքա՞ն

Մի հին, զավեհական դաս մուրյուն կա կոչեմեանական ների եւ նրանց նախագահի մասին: Մի անգամ ժողովի ժամանակ վերջինս հայտարարում է, թե այսինչ ունի 6 կով, մյուսը՝ 4, այն մյուսը՝ 3 եւ այլն: Դրանից հետեւում է, որ գլու դաղիներն ունեն միջին հաւելով 2 կով: Հանկարծ մի գեղղկուհի տեղից բացակայում է:

Ընկեր նախագահ, Վարդուհն ունի 3 սիւնեկան, Սիրանուշը՝ 2, Հրա նուշը՝ 4, եւ ոչ մեկը չունեն, ուրեմն միջին հաւելով եւ անբարոյական եմ:

Հավանաբար նույն սրամարմուրյունը կասարված հաւելակն էլ դեկ

նացնել մեկուկես սարի հետս: Նախարարը հերեց ժողովրդի մեջ շրջող այն լուրերը, թե իբր Հայաստանը էլեկտրաէներգիա է վաճառում Վրաստանին եւ Թուրքիային: Նա հայտարարեց, որ դա յարախոս մարդկանց կարծի է եւ ի աղափույց սավածի, ավելացրեց, թե այս սարի նոյնքեր դեկտեմբեր ամիսներին, անցած սարվա նույն ժամանակահատվածում արտադրված հոսանքի համեմատությամբ ֆիզիկական ֆունկցիաների ամ չի գրանցվել: Տարբերությունն այն է միայն, որ անցած սարի հոսանքն արտադրվում էր Սեւանից վերջած ջրի հաւելին, այս սարի՝ ՀԱԷԻ: Բացի այդ, Հայաստանի եւ Վրաստանի մի

վի ջերմայինի: Գազի եւ ՋԷԿ երի սար ֆակտումների խնայողություն չէ՛ր լինի, արդյո՞ւ, երբ վճարող քնակիչներն ձնան ամիսներին զոնե մասնակիորեն գազ սրամարդիվ: Գազիկ Մարտիրոսյանը խոսեց նաեւ դեկտեմբերի 5-ից երեւանցիներին մասնաւորապէս երկմայա անվճար էլեկտրաէներգիայի մասին: Նեւ լով, որ դա ՀՀ կառավարության կողմից եվրահամայնի մասնակցութեամբ էր օրհանարում է «Շառլ Ազնաւուրի ոչ ղեկաւան կազմակերպությունը եւ ՀՀ էներգետիկայի նախարարությունը»: Ըստ այդ ծրագրի, երեւանցիները 75 օր անվճար ստանալու են 300 կվէ ժամ է

կարծում են չե՛ն ստարի, որ մեր ձախտոդությունների երկա՛ր շարունակվելու եւ շարունակվում է հիմնականում էլեկտրաէներգիայի շարունակական «ընթացիկ»: Էլեկտրաէներգիա չկա արդյունաբերությունը լիարժեք չի գործում, արդյունաբերությունը չի գործում ազգային եկամուտը չնչին է, ազգային եկամուտը չնչին է քնակչությունն ու ձեռնարկություններն անվճարունակ են, վճարունակությունը գաճը է էլեկտրաէներգիա չկա, էլեկտրաէներգիա չկա... եւ այլն, եւ այլն: Էլեկտրաէներգիայի մասին կարելի է երկար խոսել: Առանց հոգնելու: Եզովոյոսը, երև բախտ ունենար աղբյուր այսօրվա Հայաստանում, «Ո՛րն է աշխարհի ամենաաղբը բանը» եւ «Ո՛րն է աշխարհի ամենաաղբը բանը» հարցերին, անհուշ, կոյսաստիաներ. «Էլեկտրաէներգիան»: Բանաստեղծն այսօր երբ հանդգնեց յոր երգ գրել Հայաստանի մասին, յորն էլ հավանաբար, էլեկտրաէներգիայի մասին կլինեն: Առվիտեստանց այդ երաւայի մարդ դառնում է նյարդային, դժգոհ, անբարեկարգ կենցաղն ինչ ու կերո կարգի բերելու ցանկերից հոգնում, մի խոսով կյանքից «բեզարում» մի էակ: Այս առիթով անհնար է չիլիել Հրանց Կաթիկայի «Կերպարանա վոյսություն» վիդեոյի հերոսին, որն արթնանալով սենյակում է, որ վերածվել է... ուսի՞ն: Եվ ամիս ու երաճը ԵՍԿԻՄՈՒՆՆԵՐԻ միջոց չունի, փորձում է հարմարվել նոր վիճակին իր անհավասարի հետեւաններով: Թվում է, հանկարծապէս մոլորված ծանր երազի ոչևս քնդասվելու է նույննան անտառակի, որքան սկսվել է Բայալը ոչ: Օրեգոր բանձրանում է իսպաղար, խզվում են կյանքի հետ խաղ կաղեր, մինչեւ ուսի՞ն... սասկում է ազատվելով իրենից եւ սեփական դժբախտությունից: Իհարկե, եւ հեռու են այն անից, թե մեզ էլ նույն անփառունակ վախճանն է տղատում (մեր դեղում, քերես, բանն ավարտի) հայրենապետը: Բայց կերպարանալիությունն առկա է, եւ ամենաառաջինը այն է, որ մենք հարմարվում ենք անբնական աղբյուրակերպին: Նախ մեզ գրկում են երկնագույն ե-

րազի ոչև կաղոյս վառելիքի, ոչ նուրսեւ վճարանունն մեր կենցաղ են ներխուժում էլեկտրաէներգիայի հովիտային անփառունակը, որ աստիճանաբար վերածվում են անկախ սեռությունն եւ ժամանակի մեջ անկախաստեղծ կոմիտային կարճամակնեք միացումներ: Միաժամանակ «գերմոլիտային» բնույթ է ստանում ցրամասնաբար տնօր, հեռախոսային ցանցի աշխատանքը (ո՞վ չգիտե, որ հեռախոսային բարեհաջող կարելի է օգտվել միայն նախախտանալի կամ կամ: Իսկ երբ վերոնիցայ կոմիտային ժամանակներին գործարկում է նաեւ Կաղապարի տաղիցանցի «երկրալ» յուրքունը, համբերությունն սղաւում է: Գա հոսկա ոչև «սուրճնայից» է այն դասճարով, որ ինչոքե վկայում են «սա դիտրկման» փորձ տեղեղ ֆաղա հոգններ, սողիոյի յուրքունը տ փորսար երկար է ճեւո՛ւ: Երեւանի մի շարք բաղամասեր սուփներ շարունակ գրկված են արտախոս աշխարհից «խարիկ մը» ստանալու հնարավորությունից, որ հեռուստատուրային օգտվելու համարայ նուրբան եւ քերթի դժբախտանք լիորյուն դաճաններում հասկ կարեւորություն է ստանում:

Հիմար էլ ձմեռը... Այն նեւտուր վեց «տղիտական բարեխոյաններ» նոր ալիով, եւ մեր հայրենակցի ներ ճաւակցին ակցիզային հարկի բարձրացման առաջին դաստեղծը: Ավստրալիայի խոս «մասկի» ուղեվարձը (նվազագույն աշխատանքային վարձով ամբողջ 30 անգամ կարելի է օգտվել սույն հաճույից) բարձրացվել է 40 անգամ: Կասկած չկա, որ էլեկտրատուրայի չի հարողակ հետեւի այդ ոգեւորիչ օրինակին: Հաջի գինն անում է լաւ հաստատության, երբեմն օրական 10 դրամով: Ընկալանաբար, ավելացել են եւ դեռ կավկանան մտազած սրերներն եւ ժառանգությունների գները, թեւ բացառված չէ, որ ոչևական այրեն այստէ էլ քնակչության մեջ կլա մոստերի ան հայտնաբերեն: Այնուհետ որ գանկության դեղում էլ դժվար է հուսալ, թե «ձախտոդ օրերը ձնան նման կուզան ու կերքան»...

ԱՄՈՒՄ ԳՈՐԾՈՒՄ

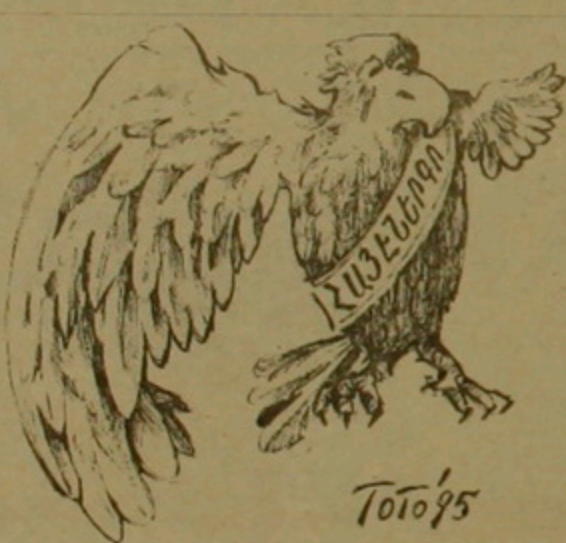
- Փող սուր, լույս սամ - Լույս սուր, փող սամ

ՀՀ էներգետիկայի նախարարությունը «բազմազույն» խնդիրների սուղն

եմբերի 14-ին «Հինգուսրի» ծրագրի ուղիղ երեւում հեռուստատեսությանը ներկայացրեց ՀՀ էներգետիկայի նախարար Գազիկ Մարտիրոսյանը, երբ հայտարարեց, որ «այսօր հանրապետության միջին քնակչից ստանում է օրական 8 եւ ավելի ժամ էլեկտրաէներգիա»:

Նախարարը նախ մանրամասն դասնեց Հայաստանի էներգետիկական կարգի «սկսկ» կառուցվածքի եւ այն «բազմազույն ու բազմազույն խնդիրների մասին, որոնց լուծման համար անհրաժեշտ են ժամանակ ու նախապահ միջոցներ, ինչը, սակայն, իրեն, զավով, առայժմ չեն կարողանում վստահել, այլ խլում են իրենց նուրբությունների եւ ժողովրդի ժամանակն ու միջոցները»: Նախարարը, ՀՀ էներգետիկայի նախարարության առաջնահերթ խնդիրների թվին է դասկանում հանրապետության «վճարունակ սղառողներին առավել լազույն էլեկտրաէներգիայով, կենտրոնացված քնուցմամբ եւ զազմազան կարծանամբ աղախովելը: Բանի ու այդ խնդիրներն առայժմ իրականացված չեն, եւ, քնակասաբար, հոսանքի բազակչությունը դասնեցում հանրապետության «միջին եւ ոչ միջին քնակչիներին» մեծ մասն այդ օրը հնարավորություն չունեցավ դիտել Գազիկ Մարտիրոսյանի հեռուստազուրյոցը, սիրով քնակչության այդ մասին էլ եմ տեղյակ դառնում մյուս կարեւոր խնդիրների մասին, որոնք նա շարունակում է այդ օրը:

Նախ, դասնախանելով այն հարցին, թե ինչ սզեց մեզ հայկական աստնակայանի վերագործարկումը, դարձն Մարտիրոսյանն առաջ, որ ՀԱԷԻ բողաղկումից շուրջ 1000 օր առաջ հանրապետության սղառողները ստանում լին ու ավելի, հան 46 հզ հանախանակությունը հոսանք: Թողաղկումից հետո համախանակությունը բարձրացվեց մինչեւ 49,5 ի (այսինքն լույսը մայրամուտացավ, Գ. Ա.): ինչայնք Սեւանի ջուրը օրական 3-5 մլն լա՛: Բազմաթիվ սղաղալան կան օրեկաններ, հիվանդանոցներ, էլեկտրատուրայի կառուցումը, էլեկտրատուրայի կառուցումը, կառուցումը միջոցների ձեռնաւկությունները եւ այլն սնուցվեցին կանոնավոր էլեկտրաէներգիայով: Իսկ քնակչիները երբ այսօր քավախանայանի լույս չեն ստանում, աղա դասճարն այն է, որ նրանց 30-35 անգամ է միայն վճարում օգտագործած էլեկտրաէներգիայի դիմաց: «Ներկայումս միայն 700 երեւանցի վճարող քնակչի իրավունք ունի դժգոհել մեզանից», առաջ նախարարը: Բայց դա էլ իր օրեկանից դասնեցումներն ունի: Բանն այն է, որ անցյալից մասնագործություն են մնացել էներգետիկական կարգի ոչ կասարյալ մեխանիզմներ, որոնց դասճարով չվճարողների հետ տուժում են նաեւ վճարող կաղապարները: Մա կայն առաջիկա 3-4 ամիսներին ակնկալվող վարկերով հնարավոր կլինի ձեռն քերել էլեկտրական հաւելիներ, որոնք կեղտազրկեն քնակչանները սնող կարեւորների մուտքերի եւ էլեկտրի վրա: Այնուհետեւ քնակչանային հաւելիները կիցեղվեն շինների առաջին հարկերում առանձնացված հաստի սեղանակներ եւ անբարեխոյոց սղառողների նկատմամբ կիրակա նազվեն անհասարակ անցանումներ: Գրանցիլ հետ վճարողները հոսանքից դժգոհելու առիթ չեն ունենա: Բայց այդ ամենը հնարավոր կլինի իրականացնել

ջե բարձր լարման էլեկտրահաղորդիչ գծերը 25 կմ երկարությամբ վարված են եւ չկան ոչ էլեկտրատուրայի, ոչ էլ հաղորդալարեր: Այնուհետ, թեյն միկաղեւ անհնար է Վրաստանին հոսանք վաճառելը: Իսկ Թուրքիայի եւ Հայաստանի միջեւ էլեկտրահաղորդման գծերը վաղուց արդեն անջատված են: Գազիկ Մարտիրոսյանը, սակայն, չկամեցավ ավելի հեռուն գնալ եւ հերել նաեւ ժողովրդի մեջ շրջող այն լուրերը, ըստ որոնց Հայաստանը Վրաստանին սրանգիտի համար վճարում է իր հասանելի գազով, որը վերջին հաւելով հարեւան հանրապետությունում էլեկտրաէներգիայի է վերածվում:

Այնուհետեւ նախարարը հայտնեց, որ հանրապետության էներգետիկական կարգը մեծ բարդություններով է աշխատում, քանի որ բոլոր ՀԷԿ-երն ու ՋԷԿ-երը բավականին հնացել են (վերջին ՀԷԿ կառուցվել է 1980 թ.), էլեկտրաէներգիայի ղեկիցիտի դասճարով սղաղալան էն անջատվելով, այդ ամենի մասին տեղեկանալով հետո, տարալիարձակ, թե «բողոքի վճարելու դեղում»: Գազիկ Մարտիրոսյանն ինչ ոչև է առաջիկայում երախանալունքն քնակչության շուրջը լեւերգանա սակարարում: Չէ՛ որ էներգետիկների վկայությամբ, էլեկտրականությունը արտադրող կայանների մաւելումության դեղումը շուրջը մասնակարման ժամանակ էներգետիկական գում կգրանցվի 50 հզ հանախանակություն անկում (մանավանդ ձնան ամիսներին, երբ սղառումը սովորականից մեծ է), ինչն էլ իր քաջասական ազդեցությունը կունենա հայկական աստնակայանի սարավորումներին վրա:

Ընդհանրապէս, էներգետիկական բարձր վարձավճարումների եւ հանրապետություն մուտք գործող գազի մաւելների մասին խոսելիս՝ լավ կլինի, որ դարձն Մարտիրոսյանն առեւ նաեւ, թե զազով աշխատող քերմալ էլեկտրակայաններում քերմային էներգիայի որքան մեծ են միեւնոյն ժամանակ անխուսափելի կորուստ է տեղի ունենում, երբ այդ էներգիան մարդկանց քնակչանները սարգանք լու համար վճարվում է էլեկտրականի, որովհետեւ վերջին հաւելով նույն այդ քնակչաններում նորից վերած

էլեկտրաէներգիա (ամսական 100 կվէ ժամ): Աստե՛ն որ, ամենայն հավանականությամբ, սա այն ծրագիրն է, որը դեռեւս սարեւելք թին եվրահամայնի մարդ սիրական գրաստան է ԵՆԵՍԿԵ (ECHO) «Ազնաւուրը Հայաստանին» կազմակերպության հետ նախատեսված իրականացնելու X+2 քանաւելով, որեւէ «X» ղեկչության տրամադրած հոսանքն էր լինելու, «2»՝ հավելյալը: Գազիկ Մարտիրոսյանը, սակայն, խոսակցեց երկմայա հոսանքը հավելյալ անվանելուց: Իսկաղեւ, դա հավելյալ համարել չի կարելի, որովհետեւ ինչոքե նախկինում, այնուհետ էլ այսօր երեւանցիները հիմնականում 4 ժամ հոսանք են ունենում: Բայց լավ կլինի, որ նախարարը քաջասրբ, թե ինչո՞ւ եվրահամայնի 3 մլն 100 հազար դոլլարով գնված մազուրով հնարավոր չեղավ երեւանցիներին լրացուցիչ հոսանք մասնակարաւել:

Նախարարը բավականին խրթին քաջասրբություն սվեց շխառախակ 2000 ական դրամների դասնությունը, որն, ինչոքե հայտնի է, հանգեցրեց վճարելու դեղումն հոսանք ունենալու քնակչիների հավաքի դժվար վերականգնելի կորուստին: Դարձն Մարտիրոսյանի ձեւակերտմամբ, դրա դասճարը «չյունող հարեւան էր, որը յնուծելով, շարունակում էր վերցնել հարեւանի բաժին հոսանքը, ինչն էլ քերեց քնակչանուր քեւաստերի նվազեցման»: Ափսոս, նա չառաջ, թե, լրացուցիչ հոսանք սալու մարդայինական գործը կազմակերպելուց առաջ հայտնի չէ՛ր, որ անվճարունակ հարեւաններ անողայնան լինելու են, թե՛ որոշակի հանգամաններ, այնուհետեւայնիսկ, սղաղում էին անհատաղ ձեռնամուխ լինել այդ կալին:

Ընդհանրապէս զգացվում էր, որ Գազիկ Մարտիրոսյանն այդ օրը վրդ վճար էր, եւ վրդվումին դասճարը լրագրողներն էին, նրա աւելով հասկաղեւ օուսաւելու հանրապետական մամուլը, որն օրեկանիսկ չի գրում էներգետիկայի նախարարության մասին: «Մեր մասին այնքան շատ են խոսում իմացողն եւ չիմացողները, որ երբեմն ստանում են, թե կարի կա», որ մե՛ն էլ խոսենք,՝, առաջ նախարարը: Ցավով, նա չավելացրեց, որ շատ սղաղալու գլխավոր դասճարը լիարժեք լրագրության ղալկան է, ինչն էլ երբեմն հանգեցնում է ոչ օրեկանիսկ նախարարության: Դա կանխելու համար է անհրաժեշտ, որ նախարարը չխուսափի լրագրողների հետ հանդիպելուց, մանավանդ մեր օրերում, երբ շուրջ էլեկտրական աստնակայանի երկրորդ էներգետիկ նախագծային հոգրություն կհավաքի, իսկ մարդկանց մասնաւորում է այն հարցը, թե ինչո՞ւ են իրենք դեռ խախտվում մրուրյան մեջ:

ԱՄՈՒՄ ԳՈՐԾՈՒՄ

Քաղկասակներ

Հեղափոխականները եւ հակահեղափոխականները նույնն են, ինչ մյուսները, միայն թե անհամբեր են: Ժողովուրդը թեւ սոցիալիզմայով իր ցավերից լազասվեց, սակայն կաղկիկ մայի շնորհիվ կիսանի իր ֆաղիգիե վախոսակներին: Մարդկային քեկաղկայունը մարդու ստեղծագործությունն է: Հեղինակային իրավունքը թող չվերագրի ոչև Աստուծոն, ոչև սաճանային:

Ասաված մեզ հերոսները: Կա զարանք սվեց սանչելիտեն մանկական, հրաւիրորեն դասանեկան, հմայիչ երիտասարդական, կենսալի հասունության, իսկ մե՛ն կարողացան այն դարձնել դասկաղեւի ձերտության Ո՛վ է ասում, որ մեզ մոտ կոմունիզմի կառուցումը դասկանում է կիսակառուցումների թվին, որոնց սեփականաւորումը ձախտոդ վրդում է: Կոմունիզմը մեզանում կայացել է, բայց դա առեւտրավաւառունակ կոմունիզմ է, քանի որ բոլորն էլ զբաղվում են առեւտրով սկսած գրկի երխայից, որ երկու ձեւակը փոխանակում է մի մամոնի հետ, վերջացրած գաղամայլ ձերտուց, որը հոգեվարի գործընթացի մեջ մի սնեցող փոխանակում է երկու հառայանի հետ:

Գինը ձեւվում է առաջարկի եւ դա հանքարկի կենսակոմից, որի ձեւակաւորումը երկուսն է, շաճե՛րը սակարկությունը: Իսկ հետո՛ համայնաւարի լուրյան փոխարեն (այսինքն սովա մախություն), վիճաբանությունը ընտանիւնում:

ԱՄՈՒՄ ԳՈՐԾՈՒՄ

յին էլայնեցից հասցնում է սարափոխիկ սեփաւեցի: Մի ժամանակ երխաներին բվում էր, թե երբ ունում են, աղա իրենց մայրերին լավություն են անում: Նոր կարգերի իմաստուն ֆաղախանությունը շնորհիվ երխաններն ազասվեցին այդ դասնալից:

Հալալ է կոմունիստներին, որոնք օգտվում են արդի ժողովրդավարության ընդդիմադրային արճունություններից, առանց մազաղայի անաւելու, որ իրենք դրանից զրկվում են մյուսներին: Դա նրանից է, որ հանձնինս մաւր սիզմի կլախիկների՝ նրանք յուր գե՛մ ունեն:

Կուսակցությունը դուրս է գալիս ժողովրդի ծոցից, մնում է իբրևառության ծոցը: Կառավարությունն իրեն վաճ է զգում, որ գերեկային լույսի սասավածային բաւխումը կախում լուսի իրենից: «Նոյսակիս գեթ մի մաղ կասար վեր...» արտահայտությունն աղեւցողից ընդգրկում ունի հասարակական սարածականության տեսակետից: Կառավարությունը կա՛ր ղալխարում է քե՛րաբիզնեսի դեմ: Կառավարությունը էլ կա, որ տայարում է իր քերաբիզնեսի հակաաղկողնների դեմ: Թեր կար, որ արհամարհում էր, քեր էլ կար, որ «Ար» էր համարում: Ըստ Ոստեն Ողանի, երբ հասարակությունն աւառում է, աղա հասարակական կարծիքը բառայ է: Մայրիխառությունը հայրեւերել է, որովհետեւ այդ ժամանակ անդեւտրային մանկան քաջակաւնությունը դիտի լինի. «քաղախին մեկ է»: Ի՞նչ վաճ է որ... ժողովուրդն անվճար սեւեւուրի կարծանաւ:

ԱՄՈՒՄ ԳՈՐԾՈՒՄ

